

[Tove Niemann]

med de regler, der gælder for det øvrige Danmark?«

Begrundelse

Det er oplyst over for spørgeren, at forbrugere af medicin i Grønland får forbruget betalt 100 pct. af det offentlige.

I lyset af at vi netop i Danmark uden ledsagende skattelettelser har indført brugerbetaling på medicinforbrug, forekommer det højt mærkværdigt og urimeligt, at man i Grønland, der jo er en del af Danmark, får dækket sine medicinudgifter 100 pct., hvortil kommer, at skatteniveauet tillige er lavere i Grønland.

Det forekommer spørgeren urimeligt, at danske skatteydere, der jo netop er blevet pålagt brugerbetaling på medicinområdet, skal finansiere et gratis medicinforbrug i Grønland.

Svar (9/11 89):

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Ifølge bekendtgørelse nr. 597 af 5. december 1974 om sygehjælp m.v. i Grønland er medicin, der er lægeligt ordineret, vederlagsfri. Medicinen udleveres i byerne af sygehuse/sundhedscentre, i byder af sygeplejersker, sundhedsmedhjælpere eller medicindepotforvaltere.

Et håndkøbssortiment kan købes i butikker udpeget af landslægen, almindeligvis KNI (hjemmestyrets egne butikker) i såvel byer som byder.

Lægemedelforsyningen er under nøje kontrol af Lægemedelkomiteen for Grønland.

I 1988 udgjorde det offentliges udgifter til medicin i Grønland 20.225.000 kr. Hertil kommer medicinudgifter i forbindelse med grønlandske patienters behandling i Danmark, som anslås til 3.234.000 kr. I alt svarer dette til 430 kr. pr. indbygger. I Danmark udgjorde det offentliges udgifter til medicin i samme periode 670 kr. pr. indbygger. Heri er ikke indregnet egenbetalingen til medicin i Danmark. Sammenlignet med Danmark er det offentliges udgifter til medicin således væsentlig billigere i Grønland.

Der er flere forklaringer på, at medicinudgifterne i Grønland er mindre end i Danmark. For det første er der tale om et mindre medicinforbrug, dels på grund af den grønlandske befolknings sammensætning med relativt færre ældre, dels fordi der kun udleveres medicin i afmålte

mængder. For det andet er der ikke apotekervancer eller udgifter til detaildistribution i Grønland.

Der er ikke aktuelle planer om at ændre den nuværende lægemiddellordning i Grønland med henblik på at indføre danske regler.

Spm. nr. S 132

Til *justitsministeren* (31/10 89) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Finder ministeren det rimeligt, at en person kan idømmes 30 dages betinget fængsel for selvtægt, fordi han har forsøgt at forhindre hærværk mod sin kones møntvaskeri, og hvilke grænser finder ministeren i øvrigt der bør være for udøvelse af lovlig selvtægt og nødværge?«

Begrundelse

Ifølge B.T. tirsdag den 31. oktober 1989 fik en ingeniør 30 dages betinget fængsel, fordi han for at stoppe 2 års hærværk mod sin kones møntvaskeri og i forbindelse med anholdelse af en ung hærværksmand slog denne ganske kort tid efter, at hærværksmanden for sjov havde brækket en vaskemaskine op.

Det er forståeligt, at almindelige borgere føler trang til at øve selvtægt, når de gennem en årrække har været udsat for hærværk, uden at politiet åbenbart har været i stand til at forhindre det.

Det er derfor nødvendigt, at befolkningen virkelig kan se, at indsatsen over for kriminelle forstærkes, og at kriminalitet får konsekvenser.

Svar (10/11 89):

Justitsministeren (Engell):

I anledning af det stillede spørgsmål kan det indledningsvis oplyses, at jeg af principielle grunde ikke finder at burde udtale mig om konkrete sager, der er eller har været under behandling ved domstolene.

Jeg finder således heller ikke at kunne udtale mig om den konkrete byretsdom, der henvises til i spørgsmålet, og som efter det oplyste er anket til landsretten af domfældte med påstand om frifindelse.

Mere generelt kan det oplyses, at strafferammen i voldssager efter bestemmelsen i straffelovens § 244 er bøde, hæfte eller fængsel indtil 1½ år. Såfremt volden er af særlig rå, brutal eller